

Divine Helps for Mortality

By President Dallin H. Oaks
First Counselor in the First Presidency

Dieviškos pagalbos priemonės žemiškajame gyvenime

Prezidentas Dalinas H. Ouksas
Pirmasis patarėjas Pirmojoje Prezidentūroje

April 2025 general conference

Our Heavenly Father's plan provides helps to guide us through our mortal journeys.

Dangiškojo Tėvo plane numatytos priemonės, skirtos vesti mus žemiškoje kelionėje.

I.

Through the Prophet Joseph Smith, the Lord revealed a few things about our pre-earth life. There we existed as spirit children of God. Because God desired to help His children progress, He decided to create an earth on which we could receive a body, learn through experience, develop divine attributes, and be proven to see if we would keep God's commandments. Those who qualified would "have glory added upon their heads for ever and ever" (Abraham 3:26).

To establish the conditions of this divine plan, God chose His Only Begotten Son to be our Savior. Lucifer, whose suggested alternative would destroy the agency of man, became Satan and was "cast down." Banished to the earth and denied the privilege of mortal life, Satan was permitted to attempt "to deceive and to blind men, and to lead them captive at his will, even as many as would not hearken unto [God's] voice" (Moses 4:4).

Essential to God's great plan for the mortal growth of His children was for them to experience "opposition in all things" (2 Nephi 2:11). Just as our physical muscles cannot be developed or maintained without straining against the law of gravity, so mortal growth requires us to strain against Satan's temptations and other mortal opposition. Most important for spiritual growth is the requirement to choose between good and evil. Those who choose good would progress toward their eternal destiny. Those who choose

I.

Per pranašą Džozefą Smitą Viešpats apreiškė kelis dalykus apie ikižemiškąjį gyvenimą. Ten mes egzistavome kaip dvasiniai Dievo vaikai. Trokšdamas padėti savo vaikams tobulėti, Dievas nusprendė sukurti žemę, kurioje galėtume gauti kūną, mokytis per patirtį, ugdyti dieviškasias savybes ir būti išbandyti, ar laikysimės Dievo įsakymų. Tiems, kuriems tai pavyks, „bus pridėta šlovė ant jų galvų per amžių amžius“ (Abraomo 3:26).

Kad įtvirtintų šio dieviško plano sąlygas, Dievas pasirinko savo Viengimį Sūnų būti mūsų Gelbėtoju. Liuciferis, kurio pasiūlyta alternatyva būtų sunaikinusi žmogaus valios laisvę, tapo Šėtonu ir buvo „numestas žemyn“. Į žemę ištremtam ir privilegiją gyventi mirtingąjį gyvenimą praradusiam Šėtonui, buvo leista bandyti „apgaukinti[i] ir akinti[i] žmones, ir vesti[i] juos nelaisvėn pagal savo valią, būtent visus, kurie neišsiklausys į [Dievo] balsą“ (Mozės 4:4).

Pagal didį Dievo planą, skirtą Jo vaikų žemiškajam augimui, buvo būtina, kad jie „visame kame“ patirtų „priešingybę“ (2 Nepi 2:11). Kaip mūsų fiziniai raumenys negali vystytis ar būti palaikomi neveikiami gravitacijos jėgų, taip ir augimas žemiškajame gyvenime reikalauja, kad mes būtume veikiami Šėtono gundymų ir kitų mirtinąjo gyvenimo priešpriešų. Dvasiniam augimui svarbiausia yra reikalavimas rinktis tarp gėrio ir blogio. Tie, kurie pasirenka gėrį, tobulės link savo amžinosios lemties. Pasirenkantiems blogį – ką

evil—as all would do in the various temptations of mortality—would need saving help, which a loving God designed to provide.

II.

By far, God's strongest mortal help was His provision of a Savior, Jesus Christ, who would suffer to pay the price and provide forgiveness for repented sins. That merciful and glorious Atonement explains why faith in the Lord Jesus Christ is the first principle of the gospel. His Atonement "bringeth to pass the resurrection of the dead" (Alma 42:23), and it "atone[s] for the sins of the world" (Alma 34:8), erasing all of our repented sins and giving our Savior power to succor us in our mortal infirmities.

Beyond that glorious erasing of sins committed and being forgiven, the plan of a loving Father in Heaven provides many other gifts to protect us, including protecting us from sinning in the first place. Our mortal life always begins with a father and a mother. Ideally, both are present, with different gifts to guide our growth. If not, their absence is part of the opposition we must overcome.

III.

Our Heavenly Father's plan provides other helps to guide us through our mortal journeys. I will speak of four of these. Please don't hold me to my number offour, because these helps are overlapping. Moreover, there are other merciful protections in addition to these.

First, I speak of the Light or Spirit of Christ. In his great teaching in the book of Moroni, Moroni quotes his father that "the Spirit of Christ is given to every man, that he may know good from evil" (Moroni 7:16). We read this same teaching in modern revelations:

"And the Spirit giveth light to every man that cometh into the world; and the Spirit enlighteneth every man through the world, that hearkeneth to the voice of the Spirit" (Doctrine and Covenants 84:46).

Again: "For my Spirit is sent forth into the world to enlighten the humble and contrite, and to the condemnation of the ungodly" (Doctrine and Covenants 136:33).

President Joseph Fielding Smith explained

dėl įvairių mirtingojo gyvenimo pagundų padaro visi – reikia gelbėjančios pagalbos, kurią mylintis Dievas suplanavo parūpinti.

II.

Be abejo, stipriausia Dievo pagalba žemiškajame gyvenime buvo ta, kad jis parūpino Gelbėtoją, Jėzų Kristų, kuris turėjo kentėti, kad sumokėtų kainą ir parūpintų nuodėmių, už kurias atgailauta, atleidimą. Šis gailestingas ir šlovingas Apmokėjimas paaiškina, kodėl tikėjimas į Viešpatį Jėzų Kristų yra pirmasis evangelijos principas. Jo Apmokėjimas „įgyvendina mirusiųjų prikėlimą“ (Almos 42:23) ir „apmok[a] pasaulio nuodėmes“ (Almos 34:8), pašalina visas nuodėmes, dėl kurių atgailaujame, ir suteikia mūsų Gelbėtojiui galią padėti mums įveikti mūsų žmogiškas silpnybes.

Be to šlovingo padarytų nuodėmių panaikinimo ir atleidimo, mylinčio Tėvo danguje plane yra parūpinta dar daug kitų mus saugančių dovanų, tarp jų, pirmiausia, apsauga nuo nuodėmių darymo. Žemiškasis gyvenimas visad prasideda nuo tėvo ir motinos. Idealiu atveju abu yra šalia su skirtingomis dovanomis, kad nukreiptų mūsų augimą. Jei ne, jų nebuvimas yra priešingybė, kurią turime įveikti, dalis.

III.

Dangiškojo Tėvo plane numatytos kitos priemonės, skirtos vesti mus žemiškoje kelionėje. Kalbėsiu apie keturias iš jų. Prašau nevaržyti manęs skaičiumi, nes šios priemonės iš dalies sutampa. Be to, be jų, yra ir kitų gailestingų apsaugų.

Pirmiausia kalbėsiu apie Kristaus šviesą, arba Dvasią. Nuostabiame Moronio knygos mokyme Moronis cituoja savo tėvą, kad „Kristaus Dvasia duodama kiekvienam žmogui, kad jis galėtų pažinti, kas gera ir kas pikta“ (Moronio 7:16). Tą patį mokymą skaitome šių laikų apreiškimuose:

„Ir Dvasia apšviečia kiekvieną žmogų, ateinantį į pasaulį; ir Dvasia visame pasaulyje apšviečia kiekvieną žmogų, kuris įsiklauso į Dvasios balsą“ (Doktrinos ir Sandorų 84:46).

Ir dar: „Nes mano Dvasia pasiūsta į pasaulį apšviesti nuolankiuosius ir atgailaujančius ir bedievių pasmerkimui“ (Doktrinos ir Sandorų 136:33).

Prezidentas Džozefas Fildingas Smitas pa-

these scriptures: “The Lord has not left men (when they are born into this world) helpless, groping to find the light and truth, but every man ... is born with the right to receive the guidance, the instruction, the counsel of the Spirit of Christ, or Light of Truth.”

Thesecondof the great assistances provided by the Lord to help us choose what is right is a cluster of divine directions in the scriptures as part of the plan of salvation (plan of happiness). These directions are commandments, ordinances, and covenants.

Commandmentsdefine the path our Heavenly Father has marked out for us to progress toward eternal life. People who imagine commandments as the way God decides who to punish fail to understand this purpose of God’s loving plan of happiness. On that path, we can gradually achieve the needed relationship with our Savior and qualify for an increase of His power to help us on our way to the destination He desires for all of us. Our Heavenly Father desires all of His children to return to the celestial kingdom, where God and our Savior reside, and to have the kind of life of those who reside in that celestial glory.

Ordinancesandcovenantsare part of the law that defines the path to eternal life. Ordinances, and the sacred covenants we make with God through them, are required steps and essential guardrails along that path. I like to think of the role of covenants as demonstrating that under God’s plan, His highest blessings are given to those who promise in advance to keep certain commandments and who keep those promises.

Other God-given helps for making right choices are the manifestationsof the Holy Ghost. The Holy Ghost is the third member of the Godhead. His function, defined in scripture, is to testify of the Father and the Son, to teach us, to bring all things to our remembrance, and to guide us into all truth. The scriptures include many descriptions of the manifestations of the Holy Ghost, such as a spiritual witness in response to an inquiry about the truth of the Book of Mormon. A manifestation is not to be confused with the gift of the Holy Ghost, which is conferred following baptism.

One of the most significant of God’s helps for His faithful children is the gift of the Holy Ghost. The importance of this gift is evident in the fact that it is formally conferred after repentance and baptism by water, “and then [the scriptures

aiškino šias Raštų ištraukas: „Viešpats nepalieka žmonių (kai jie gimsta šiame pasaulyje) bejėgių, besistengiančių rasti šviesą ir tiesą, bet kiekvienas žmogus [...] gimsta su teise gauti Kristaus Dvasios, arba Tiesos Šviesos.“

Antrojididi Viešpaties pagalba, padedanti mums pasirinkti, kas teisinga, yra visuma dieviškų nurodymų Raštuose, kaip išgelbėjimo plano (laimės plano) dalis. Tie nurodymai yra įsakymai, apeigos ir sandoros.

Įsakymaiapibrėžia kelią, kurį mums nužymėjo mūsų Dangiškasis Tėvas, kad žengtume link amžinojo gyvenimo. Žmonės, kurie įsakymus įsivaizduoja kaip būdą Dievui nuspręsti ką bausti, nesuvokia šio Dievo meilės plano tikslo. Šiame kelyje galime palaipsniui užmegzti reikiamą ryšį su Gelbėtoju ir įgyjame teisę turėti daugiau Jo galios, padedančios mums kelyje į tikslą, kurį pasiekti Jis karštai linki mums visiems. Dangiškasis Tėvas trokšta, kad visi Jo vaikai sugrįžtų į celestialinę karalystę, kurioje gyvena Dievas ir mūsų Gelbėtojas, ir gyventų tokį gyvenimą, kokį gyvena tie, kas gyvena toje celestialinėje šlovėje.

Apeigosirsandorosyra kelią į amžinąjį gyvenimą apibrėžiančio įstatymo dalis. Šiame kelyje apeigos ir per jas su Dievu sudaromos šventos sandoros yra būtini laipteliai ir būtini apsauginiai turėklai. Man patinka apie sandorų vaidmenį galvoti kaip apie parodymą, kad, pagal Dievo planą, Jo didžiausi palaiminimai suteikiami tiems, kurie iš anksto pažada laikytis tam tikrų įsakymų ir laikosi tų pažadų.

Kita Dievo duota pagalba teisingiems sprendimams priimti yra Šventosios Dvasiospasireiškimai. Šventoji Dvasia yra trečiasis Dievybės narys. Raštuose apibūdinama Jos funkcija yra liudyti apie Tėvą ir Sūnų, mus mokyti, mums viską priminti ir vesti mus į visą tiesą. Raštuose yra daug Šventosios Dvasios pasireiškimų apibūdinimų, pavyzdžiui, dvasinis liudijimas atsakant į klausimą apie Mormono Knygos tikrumą. Šių pasireiškimų negalima painioti su Šventosios Dvasios dovana, kuri suteikiama po krikšto.

Viena iš svarbiausių Dievo pagalbos priemonių savo ištikimiesiems vaikams yra Šventosios Dvasios dovana. Šios dovanos svarbą akivaizdžiai parodo tai, kad ji oficialiai suteikiama po atgailos ir krikšto vandeniu – „ir tada ateina jūsų

explain] cometh a remission of your sins by fire and by the Holy Ghost” (2 Nephi 31:17). Persons who have this remission of sins—and then regularly renew their cleansing by daily repentance and living according to the covenants they make through the ordinance of the sacrament—qualify for the promise that the Holy Ghost, the Spirit of the Lord, “may always ... be with them” (Doctrine and Covenants 20:77).

Thus, President Joseph F. Smith taught that the Holy Ghost will “enlighten the minds of the people with regard to the things of God, to convince them at the time of their conversion of their having done the will of the Father, and to be in them an abiding testimony as a companion through life, acting as the sure and safe guide into all truth and filling them day by day with joy and gladness, with a disposition to do good to all men, to suffer wrong rather than to do wrong, to be kind and merciful, long suffering and charitable. All who possess this inestimable gift, this pearl of great price, have a continual thirst after righteousness. Without the aid of the Holy Spirit,” President Smith concluded, “no mortal can walk in the straight and narrow way.”

IV.

With so many powerful helps to guide us in our mortal journeys, it is disappointing that so many remain unprepared for their appointed meeting with our Savior and Redeemer, Jesus Christ. His parable of the ten virgins, spoken of so frequently in this conference, suggests that of those invited to meet Him, only half will be prepared.

We all know examples of the unprepared: returned missionaries who have interrupted their spiritual growth by periods of inactivity, youth who have jeopardized their spiritual growth by separating themselves from Church teaching and activities, men who have postponed their ordination to the Melchizedek Priesthood, men and women—sometimes the posterity of noble pioneers or worthy parents—who have departed the covenant path short of making and keeping covenants in the holy temple.

Many of such deviations occur when members fail to follow the fundamental spiritual maintenance plan of personal prayer, regular scripture study, and frequent repentance. In contrast, some neglect weekly renewal of covenants by not partaking of the sacrament. Some say the

nuodėmių atleidimas ugnimi ir Šventąja Dvasia“ (2 Nepio 31:17). Asmenys, gaunantys nuodėmių atleidimą – ir vėliau reguliariai atnaujinantys savo apvalymą kasdien atgailaudami ir gyvendami pagal sandoras, kurias sudaro per sakramento apeigas, – turi teisę į pažadą, kad Šventoji Dvasia, Viešpaties Dvasia, „visuomet būtų su jais“ (Doktrinos ir Sandorų 20:77).

Todėl prezidentas Džozefas F. Smitas mokė, kad Šventoji Dvasia „apšvie[s] žmonių protus apie Dievo dalykus, kad atsivertimo metu įtikintų juos, jog jie įvykdė Tėvo valią, ir būtų juose kaip tvarus liudijimas, kaip gyvenimo bendražygis, veikiantis kaip patikimas ir saugus vedlys į visą tiesą ir diena iš dienos pripildantis juos džiaugsmo ir linksmybės bei nusiteikimo daryti gera visiems žmonėms, iškęsti tai, kas bloga, o ne daryti tai, kas bloga, būti geriems ir gailestingiems, didžiai kantriems ir maloningiems. Visi, kurie turi šią neįkainojamą dovaną, šį brangųjį perlą, nuolat trokšta teisumo. Be Šventosios Dvasios pagalbos, – tęsia prezidentas Smitas, – nė vienas mirtingasis negali eiti „tiesiu ir siauru“ keliu.“

IV.

Kai yra tiek daug galingų pagalbinių priemonių, skirtų vesti mus žemiškoje kelionėje, apmaudu, kad tiek daug žmonių lieka nepasiruošę paskirtam susitikimui su mūsų Gelbėtoju ir Išpirkėju, Jėzumi Kristumi. Jo palyginime apie dešimt mergelių, taip dažnai minimame šioje konferencijoje, sakoma, kad tik pusė pakviestųjų susitikti su Juo bus pasiruošę.

Visi žinome nepasiruošusiųjų pavyzdžių: tai grįžę misionieriai, kurių dvasinį augimą sustabdė neaktyvumo laikotarpiai; jaunuoliai, kurie statė į pavojų savo dvasinį augimą atsiskirdami nuo Bažnyčios mokymų ir renginių; vyrai, kurie atidėjo savo iššventinimą į Melchizedeko kunigystę, vyrai ir moterys – kartais kilnių pionierių ar vertų tėvų palikuonys, – kurie išėjo iš sandoros kelio, nesugebėję šventoje šventykloje sudaryti sandorų ir jų laikytis.

Daugelis tokių nukrypimų įvyksta, kai nariai nesilaiko pagrindinio dvasinės priežiūros plano: asmeninės maldos, reguliaraus Raštų studijavimo ir dažnos atgailos. Kai kurie nepaiso kassavaitinio sandorų atnaujinimo priimančią sakramentą. Kai kurie sako, kad Bažnyčia nepatenkina jų

Church is not meeting their needs; those substitute what they perceive as their future needs ahead of what the Lord has provided in His many teachings and opportunities for our essential service to others.

Humility and trust in the Lord are the remedies for such deviations. As the Book of Mormon teaches, the Lord “doth bless and prosper those who put their trust in him” (Helaman 12:1). Trusting in the Lord is a particular need for all who wrongly measure the commandments of God and the teachings of His prophets against the latest findings and wisdom of man.

I have spoken of the many mortal helps our loving Father in Heaven has given to help His children return to Him. Our part in this divine plan is to trust in God and seek and use these divine helps, most notably the Atonement of His Beloved Son, our Savior and Redeemer, Jesus Christ. I pray that we will teach and live these principles, in the name of Jesus Christ, amen.

poreikių; tai, ką Viešpats savo daugybe mokymų ir galimybių suteikė mums, kad atliktume taip svarbią tarnystę kitiems, jie iškeitė į tai, ką laiko savo ateities poreikiais.

Vaistai nuo tokių nukrypimų yra nuolankumas ir pasitikėjimas Viešpačiu. Kaip mokoma Mormono Knygoje, Viešpats „laimina ir duoda klestėjimą tiems, kurie sudeda savo viltis į jį“ (Helamano 12:1). Pasitikėti Viešpačiu ypač reikia tiems, kurie Dievo įsakymus ir Jo pranašų mokymus neteisingai lygina su naujausiais žmonių atradimais ir išmintimi.

Kalbėjau apie daugybę mūsų mylinčio Tėvo danguje žemiškajame gyvenime duotų pagalbinių priemonių, skirtų padėti Jo vaikams grįžti pas Jį. Mūsų darbas šiame dieviškajame plane yra pasitikėti Dievu ir ieškoti bei naudotis tomis dieviškos pagalbos priemonėmis, o labiausiai Jo Mylimojo Sūnaus, mūsų Gelbėtojo ir Išpirkėjo, Jėzaus Kristaus, Apmokėjimu. Meldžiuosi, kad mes mokytume šių principų ir pagal juos gyventume, Jėzaus Kristaus vardu, amen.